

Jméno: Martin Sebera

Téma: E-learning a ovlivňování učebních stylů

Rešerše

V dnešní době došlo k rozšíření počítačů i do běžného života učitelů a jejich studentů. Jsou to učitelé, kteří připravují rozmanité učební objekty a opory a pak studenti, kteří je s oblibou vyhledávají a používají při svém studiu. Učení pomocí elektronických výukových materiálů nebo v e-learningových kurzech se sebou nese i jistá specifika. Při studiu a vyhledávání odborných textů, článků ve sbornících a v různých knihách k této problematice vidíme, že velký prostor je věnován technickým a technologickým aspektům e-learningu. Méně pozornosti se věnuje oblasti pedagogické a didaktické. O pedagogickou stránku věci však jde až na prvním místě (Bucherová, 2004). Mezi základní pedagogické oblasti výzkumu patří též studium komplexních konceptů, jakými jsou studijní úspěch, motivace, odcizení a preferované studijní styly (Punch, 2008). Právě studijní styly a typy učení, jejich zjištění, charakter, schopnost zpracovávat informace, rozvinout učební strategie aj. při výuce v e-learningovém kurzu, je hlavní náplní předkládané disertační práce. Pomocí Inventáře studijních stylů (Vermunt, 1998; Mareš, 1991) se pokusíme poodhalit roušku pedagogického tajemství, která se zatím jako chytrá horákyňe (zahalena / nezahalena) vznáší nad každodenním využitím e-learningu ve vyučovacím procesu.

Masarykova univerzita (MU) se za posledních 5 let velmi silně angažovala v institucionální podpoře při využití e-learningu a elektronických výukových materiálů v běžné výuce. Mezi zapojenými fakultami byla i Fakulta sportovních studií, na které v rámci rozvojových a transformačních projektů vzniklo několik e-learningových kurzů a mnoho multimediálních výukových pomůcek. Nejprve vznikaly materiály, které měly jen usnadnit práci pedagogů v tom, že předkládají studentovi dostupnou a především atraktivní formou kvanta znalostí, která tak nemusí být nutně odpřednášena ve výuce (Sebera, 2006). Student se může k materiálům opakovaně vracet, může se i procvičovat (např. drilovací otázky při výuce cizích jazyků), je seznamován s teoretickými partiemi učiva atd. Této formě použití elektronických výukových pomůcek se říká blended learning (Eger, 2004; Kopecký, 2008; Nocar, 2006).

Použité zdroje

1. BUCHEROVÁ, L. Nezapomeňme na ni, aneb O pedagogiku jde až na prvním místě. In *SCO 2004 Sharable Content Objects, 1. ročník konference o elektronické podpoře výuky*. 1. vyd. Brno: MU, 2004.
2. EGER, L. Evaluace e-learningu se zaměřením na pedagogickou stránku. In *E-learning. Případová studie z projektu Comenius*. Plzeň: ZČÚ Plzeň, 2004. 74 s. ISBN 80-7043-265-9.
3. KOPECKÝ, K. Blended e-learning [online]. *Net-university*. [cit. 2008-09-09].
Dostupné na www:
<http://www.net-university.cz/?sekce=6&akce=CLANEK&soubor=blended>.
4. MAREŠ, J. *Inventář studijních stylů – ILS*. Hradec Králové: Lékařská fakulta Karlovy University. 1991.
5. NOCAR, D. Blended learning a vzdělávací program projektu @div. In *XXIV mezinárodní kolokvium o řízení vzdělávacího procesu*, Brno: Univerzita obrany. 2006.
6. PUNCH, K. *Základy kvantitativního šetření*. Praha: Portál, 2008. 150 s. ISBN: 978-80-7367-381-9
7. SEBERA, M. E-learning na Fakultě sportovních studií. In *Sport a kvalita života 2006*. 1. vyd. Brno: MU, 2006. s. 102-105. ISBN 80-210-4145-5.
8. VERMUNT, J. D. The regulation of constructive learning processes. *British Journal of Educational Psychology*, 1998, vol. 68, no. 2, s. 149-171. ISSN 0007-0998.